

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Emila Bdžocha a JUDr. Viliama Dohňanského v trestnej veci proti obvinenému **T. K. a spol. pre trestný čin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny** podľa § 296 Tr. zák. a iné, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 21. októbra 2014 v Bratislave **o sťažnosti obvineného T. K.** proti uzneseniu sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica z 10. októbra 2014, sp. zn. Tp 99/2013, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obvineného T. K. **sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Pôvodne v trestnej veci proti obvinenému R. B. a spol. je trestne stíhaný obvinený T. K. (aj s ďalšími obvinenými) **zo spáchania zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák.** (skutok pod bodom I. ako člen zločineckej skupiny s označením „P.“), **obzvlášť závažného zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 4 písm. b/, písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 141 písm. a/ Tr. zák.** (skutok pod bodom XI.), **obzvlášť závažného zločinu vydierania spáchaného v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. k § 189 ods. 1, ods. 2 písm. d/, ods. 3 písm. a/, ods. 4 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 141 písm. a/ Tr. zák.** (skutok pod bodom XIV.) **a obzvlášť závažného zločinu lúpeže spáchaného v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. k § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/, ods. 3 písm. a/, ods. 4 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ (k ods. 2 písm. c/ Tr. zák.), § 141 písm. a/ Tr. zák.** (skutok pod bodom XV.) na tom skutkovom základe ako je to uvedené v napadnutom uznesení.

Uznesením vyšetrovateľa Policajného zboru z **11. septembra 2014**, ČVS: **PPZ-390/NKA-PZ-ZA-2013** (č.l. 24 vyšetrovacieho spisu) podľa § 21 ods. 1 Tr. por. bola tretná vec obvinených R. B. a M. Š. vylúčená zo spoločného konania ostatných šestnástich obvinených a je vedená na expozitúre Západ národnej protizločineckej jednotky NAKA P PZ pod ČVS: PPZ -782/NKA-PZ-ZA-2014.

Uznesením sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného tretného súdu z 23. novembra 2013, sp. zn. Tp 99/2013, **bol obvinený T. K. z dôvodov** uvedených v ustanovení § 71 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/ Tr. por. **vzatý do väzby, ktorá začala plynúť dňom 20. novembra 2013.** Sťažnosť obvineného proti tomuto rozhodnutiu bola zamietnutá uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. novembra 2013, sp. zn. 6 Tost 38/2013.

Ďalším uznesením sudcu pre prípravné konanie uvedeného súdu z 20. mája 2014, sp. zn. Tp 99/2013, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. 5.2014, sp. zn. 1 Tost 19/2014, **bola predĺžená lehota trvania väzby u obvineného T. K. do 20. novembra 2014.**

Okrem toho uznesením sudcu pre prípravné konanie tohto súdu **23. júla 2014, sp. zn. Tp 48/2013**, bol na základe návrhu prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v Bratislave (ďalej len prokurátor) podľa § 79 ods. 2 Tr. por. aj **u obvineného T. K. zúžený dôvod väzby** iba podľa § 71 ods. 1 písm. a/, písm. c/ Tr. por.

Napokon uznesením sudcu pre prípravné konanie uvedeného súdu z 10. októbra 2014, sp. zn. Tp 99/2013, podľa § 76 ods. 3 Tr. por. **u obvineného T. K. bola lehota trvania väzby predĺžená do 2. februára 2015**, a to na podklade návrhu prokurátora z 29. septembra 2014. V odôvodnení tohto uznesenia **si sudca pre prípravné konanie osvojil návrh prokurátora a jeho dôvody, vrátane obtiažnosti veci, pre ktorú nie je možné ukončiť tretné stíhanie v lehote do 20. novembra 2014 a prepustením obvineného na slobodu hrozí zmarenie dosiahnutia účelu tretného konania.**

Proti tomuto uzneseniu podal obvinený T. K. ihneď po jeho vyhlásení sťažnosť, ktorú 14. októbra 2014 prostredníctvom obhajcu písomne odôvodnil.

Obvinený poukázal pritom na to, že sudca pre prípravné konanie v uznesení odkázal na svoje predchádzajúce rozhodnutia v tejto veci a súčasne uviedol, že s prihliadnutím na **vykonané dokazovanie** (výsluchy R. B. a M. Š., ktorí sa rozhodli spolupracovať pri vyšetrovaní tejto trestnej činnosti) **došlo k prehĺbeniu dôvodnosti podozrenia, že on bol jedným z páchatel'ov vyšetrovanej trestnej činnosti**, že u neho **nepominuli existujúce dôvody väzby a pre obtiažnosť veci nie je možné vyšetrovanie ukončiť do 20. novembra 2014, preto bolo potrebné lehotu trvania väzby predĺžiť.**

Podľa obvineného ide o zavádzajúce tvrdenia, ktoré nemajú oporu vo vyšetrovacom spise a najnovšie svedecké výpovede M. Š. z 23. septembra 2014 a R. B. z 1. októbra, 2. októbra a 8. októbra 2014 buď nemal sudca pre prípravné konanie k dispozícii alebo sa s nimi neoboznámil dôsledne. V tejto súvislosti obvinený uviedol, že **výpovede týchto osôb sa zmenili po tom, čo sa rozhodli spolupracovať s orgánmi činnými v trestnom konaní, a preto sú tendenčné a výrazne ovplyvnené tlakmi policajtov.** Skutky, ktoré sa mu kladú za vinu, nenapĺňajú všetky zákonné znaky stíhaných trestných činov, od začiatku trestného stíhania popiera ich spáchanie a zo žiadneho dôkazu nevyplýva, že z trestnej činnosti získal finančné prostriedky. Do momentu zadržania políciou ho živili rodičia, lebo bol vysokoškolák a oni mu poskytli finančné prostriedky na pobyt v Thajsku, kde pôsobil ako fitness tréner a v žiadnom prípade sa tam neskrýval pred políciou. Poštu na adrese trvalého bydliska vždy riadne preberal. **Sudca pre prípravné konanie vyhodnotil svedecké výpovede účelovo a neprihliadol na ich obsah. Takéto uznesenie považuje za nezákonné a nepreskúmateľné.**

Obtiažnosť veci a neprimerané priet'ahy v nej spôsobujú orgány činné v trestnom konaní nesprávnou právnou kvalifikáciou skutkov. Ak by tomu tak nebolo, preštudovanie spisového materiálu mohlo byť už naplánované, lebo boli vykonané všetky procesné úkony a vec mohla byť skončená v primeranej lehote.

Pokiaľ ide o existenciu dôvodov väzby, odkázal na doterajšiu jeho argumentáciu v písomnom vyjadrení k návrhu na predĺženie lehoty väzby. **Predchádzajúce rozhodnutia**

o väzbe neboli odôvodnené konkrétnymi skutkovými okolnosťami, dôvody väzby v jeho prípade neexistujú a boli vyvodené iba na základe výpovedí pochybných svedkov, resp. obvinených. Základný princíp, že väzba má trvať len nevyhnutnú dobu, vyjadruje kvalitatívne iný limit, než je zákonný limit, do ktorého môže byť väzba maximálne predĺžená.

Z týchto dôvodov **navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. por. zrušil napadnuté uznesenie a aby sám rozhodol o zamietnutí návrhu na predĺženie lehoty väzby, teda aby lehotu väzby nepredĺžil.**

Sťažnosť obvineného spolu s vyšetrovacím spisom ČVS: PPZ-390/NKA-PZ-ZA-2013 a súdnym spisom, sp. zn. Tp 99/2013, bola Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky predložená 13. októbra 2014.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade spisového materiálu podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia ako i konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že **sťažnosť obvineného T. K. nie je dôvodná.**

Z obsahu predloženého procesného spisu a z napadnutého uznesenia je zrejmé, že **pri rozhodovaní o predĺžení lehoty trvania väzby u tohto obvineného boli rešpektované všetky formálno-procesné podmienky. Z vecného hľadiska boli splnené aj zákonné podmienky na predĺženie lehoty trvania väzby podľa § 76 ods. 3 Tr. por.**

Návrh prokurátora na predĺženie lehoty trvania väzby bol na príslušný súd podaný 29. septembra 2014, teda v zákonnej lehote. Tento návrh bol na vedomie zaslaný obvinenému (1. októbra 2014) a obhajcovi (6. októbra 2014). O termíne výsluchu obvineného a rozhodovaní o tomto návrhu prokurátora boli procesné strany riadne a včas (1. októbra, resp. 2. októbra 2014) upovedomené. Na verejnom zasadnutí 10. októbra 2014 obvinený uviedol iba to, že s návrhom prokurátora na predĺženie lehoty trvania väzby nesúhlasí. Skutkov, ktoré sú mu kladené za vinu sa nedopustil a popiera akékoľvek členstvo v zločineckej skupine. Ďalej odmietol vypovedať. Obhajca obvineného v záverečnom návrhu uviedol rovnaké skutočnosti ako v podanej sťažnosti obvineného. Prokurátor na podanom návrhu zotrval.

Sťažnostné námietky obvineného týkajúce sa odkazu na predchádzajúce väzobné rozhodnutia vo vzťahu k nemu, neexistencie konkrétnych skutočností svedčiacich o obave z konania predpokladaného v ustanoveniach § 72 ods. 1 písm. a/, písm. c/ Tr. por. a prieťahy v konaní zavinené orgánmi činnými v trestnom konaní sú neopodstatnené.

Z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že sudca pre prípravné konanie sa zaoberal aj dôvodnosťou trestného stíhania proti obvinenému T. K.. Správne konštatoval, že v tomto štádiu trestného konania nie je možné zadovážené dôkazy hodnotiť ako pri rozhodovaní v merite veci, ale iba v tom rozsahu, ako to predpokladá ustanovenie upravujúce väzobné rozhodovanie (§ 71 ods. 1, § 72 ods. 2, § 76 ods. 3 Tr. por.). Rovnako možno súhlasiť s argumentáciou súdu v odôvodnení napadnutého uznesenia, že od posledného väzobného rozhodnutia nedošlo k žiadnej podstatnej zmene v prospech tohto obvineného, ktoré by oslabili dôvodnosť jeho trestného stíhania pre štyri skutky alebo obmedzenia jeho osobnej slobody väzbou podľa § 71 ods. 1 písm. a/, písm. c/ Tr. por. Pritom poukázal aj na konkrétne skutočnosti – výpoveď obvineného R. B. z 11. decembra 2013 a tiež na skutočnosti odôvodňujúce obavu z úteku, skrývania sa obvineného a jeho pokračovania v páchaní trestnej činnosti. **Za daného stavu je logické a opodstatnené aj odkázanie na predchádzajúce väzobné rozhodnutia ohľadne tohto obvineného.** Zmyslom väzobného rozhodovania nie je totiž neustále opisovanie obsahu zaobstaraných dôkazov, ale stručné a výstižné poukázanie na skutočnosti z nich vyplývajúce, ktoré preukazujú dôvodnosť trestného stíhania obvineného a obavu vyplývajúcu z jeho konania alebo z iných konkrétnych skutočností, že by mohol konať spôsobom, v danom prípade podľa písm. a/, písm. c/ ods. 1 § 71 Tr. por.

Najvyšší súd v tejto súvislosti musí konštatovať, že **individuálne a komplexné hodnotenie dôkazov pre rozhodnutie v merite veci je výlučne v kompetencii súdu príslušnému na prejednanie a rozhodnutie veci. Pre potreby väzobného rozhodnutia súd iba posudzuje, či zaobstarané dôkazy a z nich zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky trestného činu a sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený a samozrejme skutočnosti odôvodňujúce obavu z konania obvinenej osoby uvedeného v § 71 ods. 1 písm. a/, písm. b/ alebo písm. c/ Tr. por.** V podanej sťažnosti obvinený v súlade so svojím právom na obhajobu spáchanie skutkov popiera a tvrdí, že žiadny dôkaz ho neusvedčuje,

čo vyvodzuje z toho, že výpovede niektorých obvinených a svedkov označuje za nedôveryhodných a pochybných.

Podľa § 71 ods. 1 Tr. por. obvinený môže byť vzatý do väzby len vtedy, ak doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky trestného činu, sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený a **z jeho konania alebo ďalších konkrétnych skutočností** vyplýva dôvodná obava, že .... Uvedené ustanovenie ukladá súdu, aby dôvodnú obavu vyvodzoval z konania obvineného alebo z ďalších bližšie nešpecifikovaných konkrétnych skutočností, na základe čoho dospeje k záveru, či sú dané aj dôvody väzby.

Z dôkazov založených v spisovom materiáli, na čo správne poukázal sudca pre prípravné konanie, v napadnutom uznesení **vyplýva, že obvinený T. K. sa mal dopustiť stíhaných skutkov spôsobom tam uvedeným a tieto skutky majú znaky trestných činov zodpovedajúcich ich súčasnej právnej kvalifikácii. Preto trestné stíhanie obvineného je dôvodné.**

Zmena nových výpovedí obvinených alebo svedkov na tomto závere nič nemení, nehľadiac na to, že aj z nich vyplýva dôvodné podozrenie, že obvinený sa mal stíhaných skutkov dopustiť a tieto majú znaky trestných činov, ako to vyplýva z napadnutého uznesenia. Navyše najvyšší súd dodáva, že sudca pre prípravné konanie mal k dispozícii aj **výpoveď svedka M. Š. z 23. septembra 2014** (č.l. 724 – 742), preto tvrdenie obvineného v tomto smere je nedôvodné. **Z tohto dôkazu je zrejmé, že zločinecká skupina „P.“ existovala**, ale iba po určitú dobu a okrem jej členov v nej boli aj ďalšie osoby a pracovala pod vedením **R. B., ktorému ochrankára robil T. K. s prezývkou „D.“**, ktorý s ním odcestoval na dobu piatich mesiacov do Thajska z obavy, aby neboli zadržaní. Výpoveď tohto svedka potvrdzuje aj to, že zločinecká skupina „P.“ **z nezákonnej činnosti získavala finančné prostriedky, z ktorých okrem iného mala byť hrazená aj cesta do Thajska. Napokon z tejto výpovede je zrejmé aj to, že obvinený T. K. mal byť v kancelárii poškodeného J. S. a následne tento obvinený sa mal zdržiaval v spoločnosti B. pred budovou kancelárie poškodeného, od ktorého mali vymáhať pohľadávku, pričom prítomným páchatelom mali byť vyplatené finančné prostriedky poskytnuté R. B. a či ich dostal aj obvinený T. K. svedok M. Š. nevidel. Existencia zločineckej skupiny „P.“**

páchajúcej rôznu závažnú trestnú činnosť, ktorou získavala finančné prostriedky a jej členom mal byť i obvinený T. K. vyplýva aj z ďalšej výpovede obvineného R. B. z 11. júna 2014 (č.l. 382 – 397).

V posudzovanej veci tieto konkrétne skutočnosti, ktoré u obvineného v súčasnom štádiu trestného stíhania zakladajú dôvody útekovej a preventívnej väzby vyplývajú z toho, že rôzna závažná úmyselná trestná činnosť mala byť páchaná viacerými osobami, z nich aj členmi zločineckej skupiny po dlhšiu dobu sofistikovaným spôsobom. Predchádzajúce odsúdenie má síce obvinený zahladené, ale nie skutok, ktorý spáchal. Pritom obvinený mal byť členom zločineckej skupiny a ako taký mal spáchať tri skutky. **Z toho potom pramení nielen obava, že obvinený by mohol po prepustení z väzby na slobodu ujsť, alebo sa skrývať, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu alebo trestu, najmä ak mu hrozí vysoký trest ale mohol by aj pokračovať v páchaní ďalšej úmyselnej trestnej činnosti.**

Najvyšší súd dospel k záveru, že rozhodnutie prvostupňového súdu o predĺžení lehoty väzby obvineného T. K. bolo zákonné, správne a rešpektujúce rozhodovaciú prax Európskeho súdu pre ľudské práva, Ústavného súdu Slovenskej republiky a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. **Sudca pre prípravné konanie postupoval zákonne, keď návrhu prokurátora na predĺženie lehoty trvania väzby obvineného T. K. vyhovel, pretože prepustením obvineného na slobodu by hrozila reálna obava zo zmarenia alebo podstatného sťaženia účelu trestného konania, a to náležité zistenie skutkového stavu a spravodlivé potrestanie páchatel'ov pri rešpektovaní základných práv a slobôd v zákonne primeranej lehote.**

Ani najvyšší súd nezistil zo strany orgánov činných v trestnom konaní zavinené priet'ahy v konaní. Naopak zo spisového materiálu je zrejmé, že vo veci sa koná plánovane, plynulo a rýchlo, teda tak ako je to potrebné vo väzobných veciach. Tomu nasvedčuje aj doba, ktorá uplynula od vznesenia obvinenia až do súčasnosti, napriek tomu, že ide nepochybne o rozsiahlu a skutkovo náročnú vec, čo do počtu stíhaných skutkov a páchatel'ov. Spájanie vecí a ich vylučovanie na samostatné konanie je v kompetencii zákonného vyšetrovateľa a dozorového prokurátora.

Aj podľa najvyššieho súdu doba, o ktorú bola lehoty trvania väzby u obvineného T. K. predĺžená, je adekvátne naplánovaným úkonom, ktoré vyšetrovacie orgány musia ešte stihnúť.

Navyše najvyšší súd dáva do pozornosti obdobné závery ohľadne väzobného trestného stíhania obvineného T. K. vyslovené senátmi Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v uzneseniach z 29. novembra 2013, sp. zn. 6 Tost 38/2013, a z 27. mája 2014, sp. zn. 1 Tost 19/2014, ktoré aj v súčasnom štádiu trestného konania sú relevantné.

Napokon najvyšší súd konštatuje, že sudca pre prípravné konanie správne posudzoval aj s možnosťou nahradenia väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka nad obvineným. Stotožnil sa s jeho názorom, že použitie tohto substitučného inštitútu v danom prípade nie je možné s prihliadnutím na skutočnosť, že obvinený je trestne stíhaný pre obzvlášť závažný zločin (§ 80 ods. 2 Tr. por.) a v posudzovanej veci neboli zistené výnimočné okolnosti prípadu.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 21. októbra 2014

JUDr. Martin P i o v a r t s y , v. r.
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Viliam Dohňanský

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová